

ДВОЈНА ФОРМУЛА

Општиот впечаток кој се создава во јавноста е дека претседателот на државата Бранко Црвенковски, по неколкуте доживевани нокауту од ВМРО-ДПМНЕ, односно по дефинитивно изгубената битка со Владата на повеќе полиња, токму проблемот кој со години наназад го имаме со Република Грција, ќе се обиде да го искористи за да ја поправи својата положба, пред сè, кај меѓународната заедница, која многу пати досега покажала дека таа едноставно е факторот за функционирање на македонската политичка сцена, но и за напредокот на нашата држава воопшто. Токму затоа Црвенковски ќе игра на картата на меѓународната заедница, која треба да го етаблира како политичар, кој е соодветен за соработка, наспроти тврдиот и непопустлив премиер Никола Груевски.

И додека премиерот Никола Груевски сериозно преговара за двојната формула како решение за спорот со името, претседателот на државата, Бранко Црвенковски, по сè изгледа не го прифаќа овој концепт. Имено, по завршувањето на Самитот на НАТО во Букурешт, тој потенцираше дека двојната формула како концепт треба веќе да се напушти, односно да се прифати новата реалност. Но, која е новата реалност? Што подразбира таа? Одговорот сè уште не го знаеме. Единствено е јасно дека премиерот и претседателот имаат различен пристап за решавање на ова прашање!

Пишува:
Магдалена АНДОНОВСКА

Сериозните укорувања на меѓународната заедница, особено на Соединетите Американски Држави, ја натераа Русија полека да ги повлекува своите воени сили од територијата на Грузија. Спротивставувајќи се со силен отпор кон вербалните напади Русија, особено нејзината дипломатска мрежа, уште еднаш имаше можност на светот да му ја покаже својата сила и истрајност во идејата за тоа дека во регионот на Кавказот таа сака да биде газда. Без оглед на осудите за нападот на Грузија, кои дојдоа речиси од сите страни на светот, и кои во иднина сериозно би можеле да се одразат на релацијата Вашингтон-Москва, Русија, односно нејзиниот претседател Дмитриј Медведев, без ракавици им испрати порака на САД дека нема да дозволат да се случи второ Косово. Или подобро кажано, нема да дозволат и во овој регион на Европа уште едно новороденче, кое ќе го контролира американската администрација.

Случајот со Грузија всушност е автентична порака до светот дека Русија повеќе не е онаа истата од раните деведесетти години на минатиот век, туку напротив, земја која има намера во иднина да го преземе приматот на сериозна политичка и воена сила и да биде пандан на САД. Иако е сосема свесна дека во овој момент можеби не може целосно да одговори на американската машинерија, сепак на овој начин се обидува да даде сигнали дека за своето опкружување има намера да се бори со сите сили. Од друга страна, пак, независноста на Грузија е факт, кој е признат од повеќе земји во светот, а нејзиното нарушување на територијалниот интегритет може да се смета за сериозна закана и за останатите земји во опкружувањето. Всушност, нешто слично веќе изјави и украинската дипломатија која, како и Грузија, се обидува да бара помош од САД, односно од членките на НАТО, кон кои сакаат да се приклучат овие две земји.

Токму затоа реагираат членките на НАТО, кои многу отворено соопштуваат дека и Грузија и Украина во иднина ги гледаат во свое друштво, што веројатно претставува сериозен проблем за Русија. Проблем за кој се претпоставува дека во иднина ќе се продлабочува, без разлика дали истиот ќе се решава по воен или, пак, по дипломатски пат. Она што засега беше неопходно и за Европа и за САД е да се прекине воената интервенција, а сè со цел да се спречи појавата на хуманитарна катастрофа, која имаше интенција да прерасне во нешто многу поголемо.

Но, што во оваа ситуација прави Република Македонија? Каков е нејзиниот став за случувањата во Грузија? Одговор

НАРЕДНИОТ МЕСЕЦ СЕ ОДРЖУ
НА ООН И СЕ ОЧЕКУВА ТОА ДА
ВО КОЈ ПРАШАЊЕТО ЗА ИМЕТ

нема, иако би требало, бидејќи многумина аналитичари од земјава и од странство ни посочија дека треба максимално да ја искористиме ситуацијата во Грузија, со цел да овозможиме што поскоро влегување во НАТО. Што ќе значи, уште еднаш да ја потенцираме важноста од стабилизирање на регионот, кое би можело да се случи единствено под чадорот на НАТО.

А ЗА ТРОЈНА РАЗВРСКА?

го имаме со нашиот јужен сосед, а според американската администрација, тој треба да се затвори до крајот на септември, кога всушност и завршува со работа Бушовиот кабинет. А до тогаш Кабинетот на претседателот Џорџ Буш максимално ќе работи на наоѓање решение, кое ќе го отвори нашиот пат кон Европската унија и кон НАТО. Токму во таа функција беше и средбата на македонскиот државен врв, кој конечно изгради заеднички и единствен став (се разбира, ако тоа воопшто е точно), пред доаѓањето на медијаторот Метју Нимиц во нашава земја.

Кабинетот на претседателот Бранко Црвенковски и Кабинетот на премиерот Никола Груевски имаат одвоени средби со специјалниот пратеник на Обединетите нации, Метју Нимиц. Всушност, сосема логично, со оглед на фактот дека Република Македонија пред медијаторот настапува со двајца преговарачи или, пак, подобро кажано со два става, кои вешто се прикриваат. Иако е сосема јасно дека премиерот и шефот на државата имаат целосно спротивни концепти за решавање на проблемот со името, сепак барем јавно се обидуваат да манифестираат единство кое, за жал, од ден на ден сè повеќе бледнее. Односно како се приближува конечното решение на спорот сè повеќе доаѓаат до израз разликите во концептите на нашиот државен врв.

Општиот впечаток кој се создава во јавноста е дека претседателот на државата, Бранко Црвенковски, по неколкуте доживевани нокаути од ВМРО-ДПМНЕ, односно по дефинитивно изгубената битка со Владата на повеќе полиња, токму проблемот кој години наназад го имаме со Република Грција ќе се обиде да го искористи за да ја поправи својата положба, пред сè, кај меѓународната заедница, која многу пати досега покажала дека таа едноставно е фактор за функционирањето на македонската политичка сцена, но и за напредокот на нашата држава воопшто. Токму затоа Црвенковски ќе игра на картата на меѓународната заедница, која треба да го етаблира како политичар, кој е соодветен за соработка, наспроти тврдиот и непопустлив премиер Никола Груевски.

досега беа објавувани многу датуми како конечни и последни, сепак се чини дека наредниот месец е најпогодниот момент, пред сè, поради одржувањето на Генералното собрание на Обединетите нации, кога се очекува прашањето за името да има посебен третман. Всушност, нешто такво веќе напомна и медијаторот Метју Нимиц при последната посета на Република Македонија, кога потенцираше дека треба да се искористи токму овој момент, за да се дојде до решение.

Значи, во септември би можело да се очекува разрешување на спорот, иако тоа во овој момент изгледа многу фантастично, со оглед на различните позиции кои ги имаат Атина и Скопје. Но, за да се расчисти маглата околу прашањето за името, Нимиц многу јасно им соопшти на двете страни дека негов мандат е да најде решение само за името, што ја вклучува и употребата на атрибутот македонски за нацијата и за јазикот, но не и прашањата кои ги отвори Република Македонија, односно прашањето за Македонската православна црква и за статусот на децата бегалци од Егејскиот дел на Македонија. Ова е рамката на преговорите со кои настапува специјалниот пратеник на Обединетите нации, кој недвосмислено подвлекува дека нема да се дојде до решение доколку политичките раководства на двете земји не се почувствуваат уверени дека исходот од решението е дел од националните интереси и политички е прифатливо за нивните граѓани.

Засега премиерот Никола Груевски останува на ставот дека единствениот компромис кој Република Македонија може да го пружи е двојната формула, која подразбира употреба на името Република Македонија за сите земји, односно меѓународна употреба, додека за Грција да се најде соодветен компромис, кој ќе биде прифатлив и за двете страни. Но, овој концепт не го прифаќа Република Грција, која и при последната средба на нејзиниот преговарач Адамантиос Василакис со медијаторот Метју Нимиц, остана на истиот став, кој подразбира дека, како што потенцираат, решението за разликите со Скопје треба да биде заемно прифатливо име со географска одредница, кое би се користело за севкупна комуникација.

И додека премиерот Никола Груевски сериозно преговара за двојна формула како решение за спорот со името, претседателот на државата, Бранко Црвенковски, по сè изгледа не го прифаќа овој концепт. Имено, по завршувањето на Самитот на НАТО во Букурешт, тој потенцираше дека двојната формула како концепт треба веќе да се напушти, односно да се прифати новата реалност. Но, која е новата реалност? Што подразбира таа? Одговорот сè уште не го знаеме. Единствено е јасно дека премиерот и претседателот имаат различен пристап за решавање на ова прашање!

ВА ГЕНЕРАЛНОТО СОБРАНИЕ БИДЕ НАЈПОГОДЕН МОМЕНТ О КЕ ИМА ПОСЕБЕН ТРЕТМАН

ЦРВЕНКОВСКИ ИГРА НА КАРТАТА НА КООПЕРАТИВНОСТ!

Допрва ќе видиме дали македонската дипломатија ќе ја искористи грузиската криза, иако би требало да реагира многу брзо и ефикасно. Во меѓувреме треба да се концентрира на спорот за името, кој

ПРЕМИЕРОТ И ПРЕТСЕДАТЕЛОТ СО РАЗЛИЧНИ КОНЦЕПТИ?

Дали Груевски ќе дозволи меѓународната заедница да избира меѓу него и Црвенковски, односно дали ќе му дозволи на претседателот да ѝ се "продаде" на меѓународната заедница како подобар политички партнер, дефинитивно ќе покаже септември, кога конечно треба да се затвори прашањето за името. Иако